

NORGES HØYESTERETT

Den 4. juli 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Bårdsen og Høgetveit Berg i

HR-2018-1330-U, (sak nr. 18-097407STR-HRET), straffesak, anke over beslutning:

A

mot

Påtalemyndigheten

(førstestatsadvokat Jan Hoel)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

(1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om ikke å gi samtykke til å fremme en anke etter straffeprosessloven § 321 første ledd.

(2) Politimesteren i Vest utstedte 12. oktober 2017 et forelegg mot A for overtredelse av:

"Straffeloven (2005) § 266

for ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha krenket en annens fred.

Grunnlag:

I perioden februar 2013 til våren 2016 oppsøkte og kontaktet han B blant annet via telefon, mail og ved å besøke hennes arbeidsplass, til tross for at hun gjentatte ganger ga ham beskjed om at hun ikke ønsket kontakt med ham. Han var intens og pågående, og ville ikke godta at hun ikke ønsket å møte ham eller innlede et forhold med ham."

(3) Han vedtok ikke forelegget, og saken ble oversendt til tingretten for avgjørelse, jf. straffeprosessloven § 268. Aktor la ned påstand om en bot på 6 000 kroner.

(4) Sogn og Fjordane tingrett avsa dom 22. september 2017 med slik domsslutning (etter tingrettens rettelser 9. januar 2018):

"A, fødd 00.00.1972, vert dømd for brot på straffelova § 266 til bot på 6 000 – seks tusen – kroner, subsidiært fengsel i 12 – tolv – dagar, jamfør straffelova §§ 53 – 55.

Han vert vidare dømd til å dekke det offentlege sine sakskostnader med 7 000 – sju tusen – kroner, jamfør straffeprosesslova §§ 436 flg."

- (5) A anket tingrettens dom. Anken gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, saksbehandlingen, lovanvendelsen, straffutmålingen og sakskostnadsavgjørelsen. Han begjærte retting av tingrettens dom etter straffeprosessloven § 45, begrunnet i at domsgrunnene var uriktige og ufullstendige. Påtalemyndigheten begjærte retting av dommen etter straffeprosessloven § 44, ved at det ble bedt om at retten tilføyde en subsidiær fengselsstraff for boten på 6 000 kroner, jf. straffeloven § 55. Tingretten tok påtalemyndighetens begjæring om retting til følge ved at retten tilføyde en subsidiær fengselsstraff på 12 dager. As begjæring om retting ble ikke tatt til følge.
- (6) Gulating lagmannsrett avsa kjennelse og beslutning 7. mai 2018 med slik slutning:
- Slutning i kjennelse**
Tingrettens rettelse av domsslutningen av 9. januar 2018 stadfestes.
- Anken over tingrettens avslag om retting av dommen, forkastes.**
- Beslutning**
Anken over tingrettens dom av 22. september 2017 nektes fremmet."
- (7) A har anket lagmannsrettens beslutning til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen. Han har i korte trekk anført at lagmannsretten ikke har vurdert om det foreligger særlige grunner som taler for at det gis samtykke til fremme av anken. Han har lagt ned slik påstand:
- "1. Gulating lagmannsrett sin beslutning av 7. mai 2018 i sak 18-048662AST-GULA/AVD 2 om å nekte fremming av anke over dom i sak 17-115609MED-SOFT for Sogn og Fjordane tingrett, oppheves.**
 - 2. Sogn og Fjordane tingrett sin dom i sak 17-115609MED-SOFT oppheves, og saken sendes tilbake til tingretten for ny behandling.**
 - 3. Domfelte A tilkjennes sakskostnader med ankebehandlingen for Høyesteretts ankeutvalg."**
- (8) *Påtalemyndigheten* har påstått anken forkastet.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 321 sjette ledd.
- (10) Ved tingrettens dom ble A funnet skyldig i overtredelse av straffeloven § 266. Straffebudet omfatter "skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd" som krenker "en annens fred".
- (11) Skyldkravet for domfellelse etter § 266 er forsett, jf. § 21. I tingrettens dom er det imidlertid uttalelser som tilsier at tingretten enten har bygget på at skyldkravet er uaktsomhet, eller at tingretten har lagt til grunn en uriktig forståelse av forsettkravets innhold. Ankeutvalget viser til side 3 i tingrettens dom, nest siste avsnitt, hvor tingretten skriver at det avgjørende er om A "forstod eller burde ha forstått" at han krenket fornærmedes fred. Og på side 6 i dommen, siste avsnitt, skriver tingretten at etter "rettens syn burde A ved normal aktsam opptreden" ha latt fornærmede i fred. Samtidig skriver tingretten på side 7 første avsnitt at A har "utvist forsett".
- (12) Svakheten ved tingrettens dom er på dette punktet så iøynefallende at lagmannsretten skulle ha forklart hvorfor lagmannsretten likevel mente at det ikke forelå særlige grunner som tilsa at

det ble gitt samtykke til ankebehandling, jf. straffeprosessloven § 321 første ledd. Lagmannsrettens har da begått en saksbehandlingsfeil, som i dette tilfellet bør lede til opphevelse av lagmannsrettens beslutning.

- (13) På bakgrunn av det som er gjort gjeldende i anken til Høyesterett, bemerker utvalget at ved anke over lagmannsrettens beslutning om ikke å gi samtykke til anke, har Høyesteretts ankeutvalg ikke kompetanse til å oppheve tingrettens dom, jf. Rt-2012-1246. Det er heller ikke rom for å tilkjenne domfelte erstatning for sakskostnader etter straffeprosessloven § 438 i forbindelse med anken til Høyesterett, jf. Rt-2013-1244 avsnitt 22.

SLUTNING :

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)

Riktig utskrift: